Dosarul nr. 2r-651/24 (dosar electronic 2-24007929-02-2r-23022024)
Judecătoria Anenii Noi, judecător Andrei Caşcaval

D E C I Z I E

mun. Chișinău 2 aprilie 2024

Colegiul civil, comercial
și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău
în componenta:
Președintele ședinței, judecător Ana Panov
Judecătorii Viorica Mihaila şi Vitalie Cotorobai

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de *****, împotriva încheierii Judecătoriei Anenii Noi /sediul central/ din 19 ianuarie 2024, de admitere parțială a cererii înaintate de petiționara *****privind aplicarea măsurilor de protecție împotriva violenței în familie comisă de *****, -

c o n s t a t ă :

La 18 ianuarie 2024 petiționara *****s-a adresat cu cerere în instanța de judecată, solicitând aplicarea măsurilor de protecție împotriva acțiunilor agresorului *****.

În motivarea cererii petiționara a indicat, că este divorțată de ***** din anul 2016, însă locuiesc într-o casă și fostul ei soț ***** este agresiv, sare la bătaie, o numește cu cuvinte urâte, o amenință cu moartea și o alungă de acasă.

Susține petiționara, că a scris plângere la poliție.

În această ordine de idei, consideră că prezenta cerere întrunește condițiile de admisibilitate primară pentru a solicita eliberarea ordonanței de protecție.

Prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi /sediul central/ din 19 ianuarie 2024, a fost admisă parțial cererea depusă de *****privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului *****.

În temeiul încheierii numite a fost eliberată ordonanță de protecție a victimelor violenței în familie, pentru *****, prin care au fost instituite măsurile de protecție nominalizate, pentru o perioadă de 60 zile, cu obligarea lui *****:

- să părăsească domiciliul comun pe adresa r-nul Anenii Noi sat. Floreni, str. 8 martie nr. 2;
- să stea departe de locul aflării victimei *****, la o distanță de minim 200 metri și de a exclude orice contact vizual;
- de a nu contacta telefonic pe victima *****, prin corespodență poștală sau prin

orice alt mod;

S-a dispus monitorizarea electronică a agresorului ***** în vederea asigurării executării ordonanţei de protecţie.

În motivarea soluției date prima instanță a reținut, că ținând cont de caracterul social grav al violenţei în familie, comportamentul agresorului, la caz, care fiind avertizat de către organele de drept în privinţa comportamentului său, continuă să se manifeste violent, în acest fel, menţinându-se pericolul că ***** şi în continuare va avea acelaşi comportament, afectând integritatea fizică şi psihică a fostei soției sale *****, respectiv în scopul de a asigura victimele, dreptul la o viaţă fără violenţă, urmează a fi aplicate măsurile de protecţie de la agresor.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, împotriva încheierii și ordonanței de protecție sus-numite, la 1 februarie 224 ***** a declarat recurs, solicitând casarea acestora.

În motivarea recursului s-a indicat, că încheierea contestată urmează a fi anulată, deoarece nici *****și nici poliția nu au prezentat nici o probă, nici un act al psihologului, că recurentul este vinovat și agresor.

A completat recurentul, că scopul intimatei ***** este de a-l deposeda pe recurent de dreptul de posesiune a imobilului în care locuiesc.

La cererea de recurs intimata *****, nu a prezentat referință.

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de partea recurentă în cererea de recurs și intimată în cererea de aplicare a măsurilor de protecție, coroborând poziția părților cu materialele din dosar, Colegiul consideră necesar a respinge recursul, ca fiind unul neîntemeiat, cu menținerea actului contestat, din următoarele considerente.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit prevederilor art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicare acesteia.

Recurentul ***** a declarat recurs la data de 1 februarie 2024, împotriva încheierii Judecătoriei Anenii Noi /sediul central/ din 19 ianuarie 2024. Astfel, se constată că cererea de recurs a fost depusă în a 13-a zi din data adoptării actului judiciar atacat, adică în interiorul termenului legal.

Cadrul legal aplicabil pertinent speței.

Conform prevederilor art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul Cod şi de alte Legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Totodată, în corespundere cu art. 278^9 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea privind admiterea sau respingerea cererii de aplicare a măsurilor de protecție împotriva violenței în familie, poate fi atacată cu recurs.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de Apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

Conform dispozițiilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Potrivit art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea contestată.

La fel, atât Constituţia Republicii Moldova - art. 24, cât și Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale în art. art. 2 şi 3 garantează tuturor persoanelor dreptul la viață, la integritate fizică şi psihică, interzicând vehement acțiunile de tratament inuman şi degradant.

În particular, art. 3 CEDO impune obligaţia pozitivă a Statului să apere victimele împotriva actelor de rele tratamente, chiar şi atunci când acestea sânt cauzate de persoane private, dar nu doar atunci când rezultă din acţiuni ale agenţilor publici.

În acelaşi sens alin. (2) art. 8 CEDO pune în obligaţia Statului garantarea dreptului la respectarea vieţii private şi de familie, cum şi protecţia efectivă împotriva violenţei în familie.

Potrivit prevederilor art. 278^7 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Aliniatele (2) și (3) al aceleiași norme statuează, că în cazul admiterii cererii, instanța emite o ordonanță de protecție prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri, pe un termen de până la 3 luni: a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună sau de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziție asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea, până la soluționarea cazului, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acțiune este determinată de instanța de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenței sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima; h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori; i) interzicerea de a păstra şi a purta armă.

În sensul art. 2 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 Cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, violență în familie este orice acțiune sau inacțiune

intenționată, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alți membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum şi contra proprietății comune sau personale, iar violență psihologică este definită ca impunere a voinței sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin amenințări verbale, prin afișare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viața personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicerea realizării profesionale, interzicerea frecventării instituției de învățământ; deposedare de acte de identitate; privare intenționată de acces la informație; cum și alte acțiuni cu efect similar.

Conform art. 3 al Legii numite, subiecți ai violenței în familie sânt: agresorul şi victima, cetățeni ai Republicii Moldova, cetățeni străini şi apatrizii care locuiesc pe teritoriul ei. Subiecți ai violenței în familie pot fi persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii. În conformitate cu prevederile art. 5 al normei legale nominalizate, prevenirea şi combaterea violenței în familie se efectuează pe următoarele principii: a) legalitatea; b) egalitatea; c) confidențialitatea; d) accesul la justiție; e) protecția şi securitatea victimei; f) cooperarea autorităților administrației publice cu societatea civilă şi cu organizațiile internaționale. Legislația procesuală reglementează modul de soluționare a cererilor privind eliberarea ordonanței de protecție și măsurile care pot fi aplicate în acest sens.

În conformitate cu prevederile art. 12 din Legea nr. 45 din 01.03.2007 Cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, pot depune cerere pe faptul actului de violență săvârșit sau în legătură cu pericolul iminent de săvârșire următoarele persoane: victima şi membrii familiei, persoanele cu funcții de răspundere şi profesioniștii care vin în contact cu familia. Actul legal respectiv pune în sarcina instanței de judecată stabilirea măsurilor de protecției pe termen de până la trei luni în caz de necesitate, acestea urmând a fi retrase odată cu dispariția temeiurilor care au dus la aplicarea lor şi a pericolului real, împotriva cărora au fost luate.

La fel, potrivit prevederilor art. 278^4 Cod de procedură civilă (1) Cererea privind aplicarea măsurilor de protecției se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecției în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal; (2) Cererea privind

aplicarea măsurilor de protecției se depune la instanța judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistență sau de la locul unde a avut loc actul de violență.

Totodată, în conformitate cu art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecției în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice. Instanța de judecată poate solicita, după caz, organului de asistență socială sau poliției prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanța de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii. Potrivit alin. (4) al aceluiași articol, neprezentarea presupusului agresor la ședința de judecată, precum şi neprezentarea raportului de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor sau a altor acte solicitate de instanța de judecată nu împiedică instanța să examineze cererea.

Starea de fapt și circumstanțele pricinii. Aprecierea instanței.

După cum s-a indicat, la data de 18 ianuarie 2024 petiționara *****s-a adresat cu cerere în instanța de judecată, solicitând aplicarea măsurilor de protecție împotriva acțiunilor agresorului *****.

Prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi /sediul central/ din 19 ianuarie 2024, a fost admisă parțial cererea depusă de *****privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului *****.

În temeiul încheierii numite a fost eliberată ordonanță de protecție a victimelor violenței în familie, pentru *****, prin care au fost instituite măsurile de protecție nominalizate, pentru o perioadă de 60 zile, cu obligarea lui *****:

- să părăsească domiciliul comun pe adresa r-nul Anenii Noi sat. Floreni, str. 8 martie nr. 2;
- să stea departe de locul aflării victimei *****, la o distanță de minim 200 metri și de a exclude orice contact vizual;
- de a nu contacta telefonic pe victima *****, prin corespodență poștală sau prin orice alt mod;

S-a dispus monitorizarea electronică a agresorului ***** în vederea asigurării executării ordonanţei de protecţie.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, împotriva încheierii și ordonanței de protecție sus-numite, la 1 februarie 224 ***** a declarat recurs, solicitând casarea acestora.

Colegiul, examinând materialele cauzei, atestă despre corectitudinea, temeinicia și legalitatea soluției date de instanța de fond.

Or, din materialele cauzei rezultă cert că părțile litigante s-au aflat în raporturi de căsnicie. Astfel, Colegiul atestă că situația cade sub incidența Legii nr. 45 din 01.03.2007 Cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie.

Totodată, Colegiul atestă și conchide despre corectitudinea concluziei și

constatărilor instanței de fond, privind existența riscului de comitere din partea lui ***** a acțiunilor agresive în privința fostei soții *****, fapt confirmat prin înscrisurile prezentate de solicitanta protecției și, anume: înregistrările audio din telefonul victimei, prin care se confirmă comportamentul agresiv și violent a lui *****, față de fosta soție.

Astfel, Colegiul concluzionează că situația existentă întrunește condițiile și impune necesitatea intervenirii Statului, prin intermediul instrumentelor și instituțiilor sale, pentru a oferi o garanție de securitate și protecție victimelor violenței familiare. Urmare a acestui fapt, Colegiul accentuează că instanța de fond corect a acordat prioritate dreptului la siguranță a victimelor violenței familiare față de drepturile agresorului. De aceia Colegiul nu poate admite ca motiv pentru respingerea cererii de eliberare a ordonanței de protecție situația prezentată de recurent, potrivit căreia nu s-a dovedit în cadrul procesului civil comportamentul său agresiv și periculos față de victimă.

În același context Colegiul ține să relateze, că aplicarea măsurilor de protecție împotriva violenței în familie nu au menirea de a aplica sancțiuni și de a pedepsi agresorul, cum nici nu se soluționează care-va litigii existente între soți, măsurile de protecție având menirea de a proteja victima de la acțiunile periculoase, comise în sânul familiei, fiind temporare și provizorii, iar instanța civilă nu are nici competența și nici obligația de a constata vinovăția agresorului de fapta ce se pretinde că ar fi comis-o, urmând doar să verifice dacă există probe suficiente, care să demonstreze rezonabil posibilitatea existenței acestor fapte violente și, dacă există riscul suficient și rezonabil că aceste fapte pot recidiva, cu survenirea unor urmări grave pentru victima violenței comise în familie.

În cadrul actualului proces instanța a constatat existența acestei situații, fiind în prezența declarației independente a victimei și a unui caz de pericol iminent de comitere a violenței, îndeosebi violenței psihice, declarația victimei fiind susținută și prin starea de fapt demonstrată prin înscrisurile anexate de cererea adresată instanței, privind instituirea măsurilor de protecție.

Într-un final, Colegiul conchide că modul de abordare a situației de către prima instanță, care corect a decis instituirea măsurilor de protecție, corespunde cadrului legal aplicabil și practicii CtEDO existentă pentru genul respectiv de situații. Or, în actuala speță instanţa de recurs admite existenţa unei posibilități majore, că *****este supusă acţiunilor de violenţă, manifestate prin insultată, injurie, înjosire din partea fostului soț, *****. La fel instanţa admite la moment, că aceste acţiuni pot avea un caracter repetativ, existând riscul major de continuare și recidivă a unui asemenea comportament agresiv, în cazul în care nu vor fi întreprinse măsuri de rigoare şi concrete, pentru curmarea şi preîntâmpinarea lor.

Instanța a concluzionat în felul respectiv datorită informaţiilor, probelor și înscrisurilor prezentate de victimă, care indică la existenţa unui comportament agresiv şi violent din partea fostului soț al acesteia faţă de ea, chiar dacă și indirect,

comportament care, în cazul unei atitudini pasive din partea Statului, se poate solda cu urmări grave şi/sau foarte grave.

Din aceste considerente, chiar şi în situaţia în care victima s-a adresat cu plângere şi la poliţie, pentru a preîntâmpina pericolul ce planează asupra securităţii, sănătăţii, integrității şi bunăstării personale, asupra vieții, sănătății şi integrității fizice şi psihice, Colegiul conchide, că instanța de fond, având la bază scopul măsurilor de protecție, aplicarea cărora se solicită, corect a dispus, în corespundere cu prevederile art. 15 al Legii nr. 45 din 01.03.2007, anumite restricții în privința agresorului *****, inclusiv cea de a sta departe de locul aflării victimei.

La fel, după cum s-a indicat anterior, Colegiul pentru a da o asemenea soluție s-a condus și de practica CtEDO, care este obligatorie pentru aplicare și urmează a fi luată în considerație la soluționarea pricinilor de instanțele naționale.

Astfel, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului (*în cauza Opuz contra Turciei hotărârea din 09.06.2009*) a accentuat, că în cazurile de violenţă domestică, drepturile agresorului (de limitare la domiciliu şi într-o anumită măsură de libertatea circulaţiei şi deplasării) nu pot să ia locul drepturilor victimei la viaţă şi integritatea fizică şi mentală și să prevaleze asupra acestora.

De asemenea, Curtea în Hotărârea din 28.05.2013 /cauza Eremia versus Republica Moldova - agresiunea fizică şi verbală a soţului faţă de soţie şi lipsa măsurilor de protecţie împotriva violenţei în familie/ a statuat, că în Recomandarea Rec(2002)5 din 30 aprilie 2002 cu privire la ocrotirea femeilor împotriva violenţei, Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei a afirmat *inter alia* - Statele membre ar trebui să introducă, dezvolte şi/sau să îmbunătăţească unde este necesar politicile naţionale împotriva violenţei bazate pe siguranţă maximă şi protecţia victimelor, suport şi asistenţă, ajustarea legislaţiei penale şi civile, ridicarea conştiinţei publice, instruirea pentru specialiştii care se confruntă cu violenţa împotriva femeilor şi prevenirea acesteia.

Comitetul de Miniştri a recomandat, în particular, că Statele membre ar trebui să sancţioneze serios violenţa împotriva femeilor, cum ar fi violenţa sexuală şi viol, abuzul de vulnerabilitatea victimelor însărcinate, lipsite de apărare, bolnave, cu dezabilităţi sau în dependenţă, la fel ca şi sancţionarea abuzului ţinând cont de poziţia agresorului. Recomandarea prevede, de asemenea, că Statele membre ar trebui să asigure ca toate victimele violenţei să beneficieze de posibilitatea de a iniţia proceduri, să introducă prevederi care să asigure iniţierea procedurilor penale din partea procurorului, să încurajeze procurorii să privească violenţa împotriva femeilor ca un factor agravant sau decisiv la adoptarea soluţiei de a porni ori nu urmărirea penală într-un interes public, să se asigure unde este necesar, că măsurile sunt întreprinse eficient în vederea ocrotirii victimelor împotriva ameninţărilor şi eventualele acţiuni de răzbunare şi să întreprindă măsuri specifice pentru a asigura ocrotirea drepturilor copiilor pe parcursul procedurilor.

Referitor la violenţa în familie, Comitetul de Miniştri a recomandat Statelor membre să califice toate formele de violenţă în familie ca infracţiuni şi să prevadă posibilitatea de a întreprinde măsuri în vederea, *inter alia*, de acordare a posibilităţii judecătorilor să adopte măsuri interimare cu scopul ocrotirii victimelor, ***să interzică făptașului de a contacta, comunica cu sau de a se apropia de victimă, să locuiască sau să intre în anumite locuri***, să sancţioneze toate încălcările măsurilor impuse făptașului şi să stabilească o procedură obligatorie de acţionare pentru poliţie, serviciile medicale şi sociale.

În recomandarea sa generală nr. 28 cu privire la obligaţiunile importante a Statelor părţi în temeiul Articolului 2 din Convenţia cu privire la eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW/C/2010/47/GC.2), Comitetul pentru eliminarea discriminării faţă de femei a constatat că *Statele părţi au obligaţia să prevină, să investigheze, să intenteze un proces şi să pedepsească…acţiunile bazate pe violenţă de gen*.

În aceiaşi cauză (Eremia vs Moldova) Curtea a constatat, că combinarea factorilor menţionaţi (identici cu cei stabiliţi de către instanţă în actuala cauză) demonstrează clar, că acţiunile autorităţilor nu au fost doar o simplă omisiune sau tergiversare a cauzei privind violenţa asupra reclamantei, dar a condus la tolerarea repetată a violenţei şi a reflectat o atitudine discriminatorie faţă de reclamantă ca femeie.

Instanţa accentuează, că Curtea a indicat despre necesitatea unei interveniri prompte a autorităţilor în situaţiile de acest gen, declarând că imixtiunea de către autorităţi în viaţa privată şi viaţa de familie poate deveni necesară în vederea ocrotirii sănătăţii şi drepturilor unei persoane sau să prevină acţiunile ilegale în anumite circumstanţe (a se vedea *Opuz*, citat *supra*, §144). În cele din urmă, Statele trebuie să menţină şi să aplice în practică un cadru legal corespunzător, care acordă protecţie împotriva acţiunilor de violenţă din partea persoanelor private (a se vedea X şi Y vs Olanda, 26 Martie 1985, §22 şi 23, Seria A nr. 91; *Costello-Roberts contra Regatul Unit*, 25 Martie 1993, §36, Seria A nr. 247-C; *D.P. şi J.C. contra Regatul Unit*, nr. 38719/97, §118, 10 octombrie 2002; M.C. vs Bulgaria, Sandra Janković contra Croaţiei, nr. 38478/05, §45, 5 Martie 2009).

La fel, CtEDO a concluzionat că frica de actele de violenţă ulterioară, în cazul pasivităţii autorităţilor, este suficient de serioasă pentru a implica suferinţă şi anxietate care evoluează într-un tratament inuman în sensul Articolului 3 din Convenţie (a se vedea *Gäfgen vs Germania* [MC], nr.22978/05, §108, CEDO 2010). Din acest considerent, urmează să se determine dacă acţiunile autorităţilor, ca reacţie la plângerea reclamantei au fost în conformitate cu cerinţele acestei prevederi. La caz, instanţa încă odată accentuează, că agresorul a fost de acum condamnat penal pentru acţiuni de violenţă familiară, iar victima la moment pretinde continuarea acestor acţiuni. Respectiv, în cazul adoptării unui comportament pasiv sau tolerare tacită a situaţie, Statul riscă a fi penalizat pentru încălcarea art. 3 CEDO faţă de victimă.

În final și, urmare a analizei ample a materialelor pricinii și înscrisurile prezentate de părți, Colegiul consideră probat riscul și posibilitatea reală și majoră, că *****a fost supusă acțiunilor de violență, manifestate prin acțiuni de violență psihice și fizică din partea fostului soț, *****.

Urmare a celor relatate și, având în vedere faptul că actul emis de prima instanță la caz este unul întemeiat și legal, fiind în coroborare cu situația faptică constatată real existentă, cât și cadrului legal aplicabil raportului juridic litigios, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de *****, ca fiind unul nefondat și declarativ, cu menținerea încheierii Judecătoriei Anenii Noi /sediul central/ din 19 ianuarie 2024.

Reieșind din cele indicate și în conformitate cu prevederile art. art. 427 lit. a) și 428 Cod de procedură civilă Colegiul, -

d e c i d e :

Respinge recursul declarat de Guțu Valeriu.

Menține încheierea Judecătoriei Anenii Noi /sediul central/ din 19 ianuarie 2024, de admitere parțială a cererii înaintate de petiționara *****privind aplicarea măsurilor de protecție împotriva violenței în familie comisă de *****.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele ședinței **Ana Panov**
Judecător

Judecătorii **Viorica Mihaila**

Vitalie Cotorobai